

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **V. V. H.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupený Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11. 3. 2021 č. j. OAM-46/ZA-ZA11-HA13-2021, o
udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 11. 3. 2021 č. j. OAM-46/ZA-ZA11-HA13-2021 žalované Ministerstvo vnitra České republiky rozhodlo o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřijatelná podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Zároveň žalovaný tímto rozhodnutím řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že nynější žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce je již druhou v pořadí. Dne 19. 11. 2019 podal žalobce České republice první žádost, o níž žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 4. 2. 2020, jímž žalobci žádnou z forem mezinárodní ochrany neudělil. V průběhu správního řízení o této žádosti uvedl žalobce jako důvod jejího podání legalizaci svého pobytu na území České republiky, protože zde pozbyl pobytové povolení. Dále uvedl, že v České republice hodlá zůstat, jelikož ji považuje za svůj druhý domov, má zde rodinu a zázemí a přivykl zdejšímu životu. Návrat do vlasti odmítl z důvodu tamější absence zázemí. V nynějším řízení o druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce kromě stejných důvodů jako uplatněných v žádosti první uvedl, že v případě návratu do své vlasti se obává pronásledování vietnamskou policií a potíží kvůli svým kritickým komentářům vietnamského komunistického režimu. Tato skutečnost však dle žalovaného musela být známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti a měl ji povinnost uvést již tehdy, pokud ji považoval za natolik závažnou pro udělení mezinárodní ochrany. Pakliže by žalobce za své příspěvky byl kritizován ostatními uživateli sociálních sítí v kterémkoliv období, musel počítat s tím, že jeho kritické komentáře vietnamského režimu mu v budoucnu mohou přinést potíže a v takovém případě by bylo logické, aby se o těchto aktivitách zmínil již v rámci prvního řízení ve věci jeho žádosti o mezinárodní ochranu.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu pro jeho nezákonnost a nepřezkoumatelnost, což spatřoval v porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v jeho ust. § 2, § 3, § 4 odst. 1, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3. Žalobce má za to, že splňuje podmínky pro udělení azylu stanovené v § 12 zákona o azylu, případně pro udělení humanitárního azylu podle § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Odkázal na spisový materiál, z něhož je zřejmé, že na sociálních sítích kritizoval současný režim v zemi původu, a proto se obává pronásledování; tyto skutečnosti jsou nové, které ve své předchozí žádosti neuvedl. Hlavním a zásadním důvodem jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany je skutečnost, že v zemi původu nemá žádné vazby a veškeré zázemí rodinné a pracovní má v České republice. Vychovává zde dvě již zletilé děti, které živí jeho práce a umožňuje jim studovat. Nucený návrat do země původu se dotkne nejen žalobce, ale celé jeho rodiny v České republice, neboť by zde zůstaly dvě dosud nezaopatřené děti. Při pohovoru k nynější žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako novou skutečnost uvedl, že zveřejňoval na sociálních sítích Facebook a Youtube komentáře, jimiž kritizoval současný režim a zejména psal komentáře ke článkům, které se týkaly politické situace ve Vietnamu, kdy odmítal tamní komunistický režim. Za tyto komentáře mu bylo vyhrožováno, že není vlastenec a nesmí se vrátit do země původu. V případě návratu se o něj budou zajímat státní a bezpečnostní orgány a bude podrobován různými výsledky a prověrkami. Úvahy žalovaného, že v případě návratu do vlasti nepředpokládá, že by byl žalobce pronásledován, jsou nesprávné a činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 3. 2021 č. j. OAM-46/ZA-ZA11-HA13-2021 a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího a spisem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18 Az 12/2020 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů tak, jak byly podány v žalobě žalobce ze dne 8. 4. 2021 (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že žalobce podal první žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 19. 11. 2019. Při poskytnutí údajů k této žádosti dne 25. 11. 2019 uvedl jako její důvody, že tady má rodinu, v zemi původu nemá nikoho. Jeho syn ještě chodí do školy a jako otec by chtěl být s dětmi. V České republice má druhý domov. Při pohovoru k důvodům žádosti o mezinárodní ochranu tehdy uváděl, že důvodem opuštění Vietnamu byla chudoba, a proto se rozhodl do České republiky odcestovat za výdělkem a za prací. Pobývá zde na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání a posléze získal povolení k trvalému pobytu, o které přišel, jelikož mu byla zrušena jeho pobytová adresa a nepřevzal si doporučenou zásilku cizinecké policie. O této žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 2. 2020 č. j. OAM-1028/ZA-ZA12-HA13-2019, jímž žádnou z forem mezinárodní ochrany žalobci neudělil. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 2. 7. 2020 č. j. 18 Az 12/2020-33 zamítl a následně podaná kasační stížnost žalobcem proti tomuto rozsudku byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta pro nepříjatelnost.
6. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 20. 1. 2021 podal žalobce nynější žádost o udělení mezinárodní ochrany. Při poskytnutí údajů k této žádosti dne 28. 1. 2021 uvedl, že má pro její podání stejné důvody jako v žádosti minulé, chtěl by zde zůstat kvůli svým dětem a nechce se do Vietnamu vrátit. V minulosti na sociálních sítích (Facebook a Youtube) komentoval, že nechce komunistický režim ve Vietnamu, že nesouhlasí s korupcí a kvůli tomu má nyní strach, že v případě návratu by tam byl sledován ze strany policie a měl potíže. Dodal, že v České republice je šťastný se svojí rodinou a dětmi a chtěl by se o ně nadále starat. Pobývá zde od roku 1993 a chce zde žít i nadále. Veškeré tyto důvody žalobce opakoval i v rámci pohovoru provedeného dne 28. 1. 2021. Dodal, že komentáře na sociálních sítích psal už v době podání předchozí žádosti o mezinárodní ochranu a tehdy o tom nehovořil, protože jeho obavy z vyhrůžek vznikly až v současné době. Psal komentáře ke článkům, které se týkaly politické situace ve Vietnamu s tím, že nepodporuje tamější totalitní režim a nesouhlasí s korupcí. K dalším dotazům žalobce uvedl, že si nevzpomíná, kdy začal na Facebooku psát a po připomenutí, že měl psát také na sociálních sítích Youtube, uvedl, že to zapomněl. Na otázku, jaké potíže by kvůli svým komentářům ve Vietnamu měl, odpověděl, že konkrétní potíže neumí popsát.

Uživatelé sociálních sítí mu psali, že není vlastenec. Komentáře, které psal správnímu orgánu, nepředložil proto, že je nebyl schopen vytáhnout z počítače a dát na papír. Součástí správního spisu žalovaného jsou informace o zemi původu žalobce, a to informace o bezpečnostní a politické situaci ve Vietnamu ze dne 1. 9. 2020 a zpráva Mezinárodní organizace pro migraci (IOM): údaje o zemi – Vietnam 2019.

7. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
8. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
9. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
10. Krajský soud posoudil důvody žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, které uváděl v průběhu správního řízení a na které opakovaně poukázal ve své žalobě a dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný, tedy k tomu, že tyto důvody jsou jednak naprosto shodné jako důvody uváděné v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Těmito důvody je skutečnost, že v zemi původu nemá žádné zázemí, že v České republice vychovává dvě již zletilé děti, které živí a umožňuje jim studovat. Oproti tomu ve Vietnamské socialistické republice nemá ani rodinné zázemí ani možnosti pro své podnikání v maloobchodu. Jak ve správním řízení o své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tak i ve správním řízení nyníšším poukazoval na to, že ve Vietnamu vládne autoritativní a autokratický režim, v důsledku čehož by se v případě jeho nuceného návratu o něj zajímaly státní a bezpečnostní orgány a že by byl podrobován různým výslechům a prověrkám. Tyto uváděné důvody jsou tedy naprosto stejné, jaké žalobce uváděl ve své první žádosti. V řízení o své v pořadí druhé žádosti o mezinárodní ochranu uvedl v rámci poskytnutí údajů k této žádosti, že se kriticky vyjadřoval o vietnamském komunistickém režimu na sociálních sítích Facebook a Youtube; v rámci pohovoru k důvodům této žádosti uvedl toliko komentáře, které psal na sociální síti Facebooku, nikoliv Youtube, což vysvětlil tak, že to zapomněl. Pokud byl vyzván správním orgánem, aby konkretizoval své potíže, které bude mít kvůli těmto kritickým komentářům s policií, nebyl je blíže schopen sdělit či upřesnit. V rámci pohovoru konaného dne 26. 2. 2021 pak žalobce mimo jiné uvedl, že zmíněné komentáře psal už v době podání předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, avšak tehdy o nich nehovořil, jelikož jeho obavy z vyhrůžek vznikly až v současné době. Uváděná skutečnost – zveřejňování kritických příspěvků na sociálních sítích byla žalobci nepochybně tedy již známa v průběhu předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a není ji proto možno považovat za tzv. novou skutečnost ve smyslu výše citovaného ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu. Jestliže žalobce v této souvislosti uvedl, že jeho obavy

z výhrůžek vznikly až později, respektive v současné době, souhlasí krajský soud s názorem žalovaného v tom, že již v průběhu správního řízení o první žádosti si musel být vědom možnosti budoucích potíží, které mu publikování kritických příspěvků na sociálních sítích může přinést. Žalobce tedy sám zavinil, že tato skutečnost nebyla předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v rámci pravomocně ukončeného správního řízení o jeho první žádosti.

11. Ze shora uvedených důvodů krajský soud učinil závěr, že žalovaný nepochybil, když nynější žádost žalobce, v pořadí již druhou o mezinárodní ochranu hodnotil jako nepřipustnou podle ust. § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Neshledal přitom ani důvodnost žalobní námitky, že napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné z důvodu porušení v žalobě uváděných ustanovení správního řádu. Jednotlivá vytykaná porušení správního řádu uvedl žalobce natolik nekonkrétně a obecně, že je soud nemohl blíže přezkoumávat; ze správního spisu přitom žádná taková porušení nevyplývala.
12. Krajský soud proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
13. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 11. listopadu 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce